

นพ.จำหน่ายมากที่สุดของประทศ

ไทยริชชี

ปีที่ 59 ฉบับที่ 18267 วันเสาร์ที่ 26 มกราคม พ.ศ.2551 ราคา 10.00 บาท

สรุปหน้า 1
มายาวการเพชร
เพชรแท้แต่สวมน้ำ

“นับตั้งแต่มีการขายเพชรขาย
 พลอยในประเทศ มีก่อนหน้า 5”

สรุป หน้า 1

ไทย เรียกได้ว่า 99 เปอร์เซ็นต์ ทุกคนซื้อคนขายไม่มีความรู้ที่ชัดเจนในการดูเพชรแท้”

โสภณ สมประสงค์ อายุ 34 ปี อาชีพนักอัญมณี พิษณุ
 โสภณเรียนจบด้านอัญมณีศาสตร์ สถาบันอัญมณีศาสตร์ สหรัฐอเมริกา ซึ่ง
 ได้รับการยอมรับเกี่ยวกับอัญมณีระดับโลก และเป็นผู้อำนวยการจัดการเพชร
 อาชีพนักอัญมณีและความรู้ที่มี ทำให้โสภณมีความเชี่ยวชาญในเรื่องเพชรฯ
 พลอยฯ

โสภณบอกว่า พลอยปลอมถูกสังเคราะห์ขึ้นมาได้ทุกสีมาตั้งแต่ 300 ปีแล้ว
 ส่วนเพชรที่สังเคราะห์ได้เมื่อ 80 ปีที่ผ่านมา ประสิทธิภาพที่เข้ามาค้นคว้า คุณภาพ
 ท้าหนึ่งๆ จะมาในสังกะสีระดับคุณหญิง เอาต่างรูปเพชร 1 คู่ มาปรึกษา จะให้ออกแบบ
 ขึ้นสั้นหรือใหม่

“ดูปิ่น...ก็บอกว่าของปลอม คุณหญิงท่านบอกว่า เพชรชุดนี้เป็นมรดกประจำ
 ตระกูล “ได้มาตั้งแต่เด็กจะปลอมได้อย่างไร?”

ต่างรูปเพชร 1 คู่ ข้างละ 1 กะรัต ราคาของจริง อยู่ที่ 6-7 แสนบาท
 ถ้าเป็นของปลอม ราคาอยู่แค่ 200 บาท...ก็ไม่มีใครซื้อ

ต่างรูปเพชรคุณหญิงเป็นของปลอมที่เหมือนจริงมาก ภาษานักอัญมณีเรียกว่า
 ...พลอยสังเคราะห์ที่เหมือนเพชร

ในวงการเพชรปลอม มีจุดเริ่มมาจากหลายแห่ง โดยเฉพาะในประเทศไทย
 มีการใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ที่สวมารดลสังเคราะห์พลอยปลอมที่เหมือนเพชร
 ขึ้นมาได้

“โดยมากจะใช้เวลาร้อน หลอมธาตุที่เป็นองค์ประกอบพลอยให้เป็นเพชร
 ส่วนประเทศที่เข้าเข้ามาขาย ส่วนใหญ่จะเป็นแขก”

เพชรของปลอม ปลอมแล้วยังแยกได้ 2 ประเภท ประเภทแรก ปลอมมา
 จากของจริง เหมือนของจริงทุกประการ เรียกว่า เพชรสังเคราะห์
 ประเภทที่สอง เพชรปลอมที่เสมือนแต่ไม่ใกล้เคียง เช่นเจดูลีสั้นเหมือน
 ดูล้าย แต่ทำมาจากอย่างอื่น ไม่ต่างกับพวกพลอยสี

ถ้าไปแถวๆสวนจตุรมิตรในกรุงเทพฯ จะเห็นร้านขายเครื่องประดับใส่หัวแหวน
 พลอยก้อนใหญ่ๆ หลากหลายสี ซึ่งจะเรียกว่า วิศวกรรมอัญมณี...มองดูเหมือน
 แก้ว สีสิ้นใจแต่คนละดูตา มีความแวววาวสูง

“คนขายก็บอกว่าของจริง คนซื้อก็ไม่รู้ สนราคาทีละก้อนข้างสูง
 ดึงลูก้าหลักจะเป็นฝรั่ง แต่ก็มียกไทยจำนวนมากไม่น้อยที่ซื้อ”

คนซื้อจะคิดว่า...เป็นไปไม่ได้ไหม คนขายก็บอกว่านี่เป็นของจริง โสภณให้ทราบ
 ในฐานะนักอัญมณี ยืนยันว่า...คนขายต้องทราบ เว้นเสียแต่ถ้ามีคนเอาไปขาย
 ในร้านจิวเวลรี่ เป็นพลอยปลอมแต่คนซื้อไม่รู้ว่านี่เป็นของปลอม ก็รับซื้อเอาไว้
 เพชร พลอยของแท้...จะรู้ว่าเป็นของจริง แม้ยี่ห้อ 100 เปอร์เซ็นต์ ต้อง
 เข้าห้องแล็บ เพื่อพิสูจน์ทราบ องค์ประกอบทางเคมี องค์ประกอบทางฟิสิกส์
 ของหินแต่ละชิ้นๆ ว่าเข้าเกณฑ์หรือเปล่า แล้วออกไปรับรอง

ค่าบริการห้องแล็บ คิดเป็นเม็ด เม็ดละ 2,000-3,000 บาท
 วิธีต่อมา ไม่ต้องเข้าห้องแล็บ แต่ต้องวางสี... สายตานักอัญมณี ท้าหน้า
 เป็นนักส่องเพชร ถือว่ามีความแม่นยำในระดับ 100 เปอร์เซ็นต์เช่นเดียวกัน

โสภณบอกว่า อาชีพนักอัญมณี มองเพชรด้วยตาเปล่าก็รู้ว่าเป็นของปลอม
 บางทีดูที่ ไอซ์...ไอซ์ของงาน พอดีรู้ว่าใครใส่ของจริง ใครใส่ของเทียมแถม
 อยู่บ้าง

“เพชรเม็ดโตๆ ราคาสูงอยู่แล้ว ไอซ์ของงานน้อย โดยธรรมชาติก็อาจจะ
 ได้คริสตัลบ้าง...พลอยบ้าง ของจริงจะมีมัน แต่ไม่ไข่อามาใส่ทุกวัน หรือจะหยิบมา
 ใส่ได้ทุกงาน”

ทว่า...ในประเทศไทยอาชีพนักอัญมณีไม่ถูกรับรองเหมือนอเมริกา โสภณ
 มองว่าเป็นเพราะกฎหมาย ในอเมริกาสามารถทำประกันอัญมณีได้ โดยมี 2 องค์การ
 ประสานงานกัน

ปัญหาเหล่านี้มีทั่วโลก คนขายเพชรไม่มีความรู้เรื่องเพชร คนขายพลอยไม่มีความรู้เรื่องพลอย

จนกันที่ลูกค้าชอบว่าสวย สู้ไหวแต่สูงเกินจริงหรือไม่ไม่รู้ “ร้านรับมาแพง ก็ต้องขายแพง ราคาขึ้น

อยู่กับคนขายมือแรก จะอ้พราคามากน้อยแค่ไหน

อ้พราคาก็คืออ้พเกรดเพชร...น้ำ 97 บอกว่าเป็น

น้ำ 98 ส่วนต่างเท่าไร? คำไรเท่าไร?”

เกรดเพชร แยกย่อยออกไปอีกหลายประเภท เริ่มที่ F IF VVS VS S และยังมีย่อยไปอีก...
 เกรด F ไม่มีตำหนิเลย...สูงสุด แพงสุด ตัดมา IF ตำหนิภายในไม่มี
 ระดับ VVS ย่อมาจากเวรี่เวรี่ๆ มีตำหนิภายในน้อยมากๆๆๆ มองด้วย
 กล้องส่องเพชรไม่รู้อ

มายาวการเพชร เพชรแท้แต่สวมน้ำ

องค์กรแรก...ออกไปประเมินราคาเพชร องค์กรที่สอง...บริษัทรับประกัน

“บริษัทรับประกันจะรับประกันสินค้าหรือ จะรู้ราคาเพชร...พลอยเท่าไร
 ที่ต้องไปออกใบประเมินราคาก่อน บริษัทรับประกันตามมูลค่านั้น เมือง
 ไทยไม่มีการรับประกันเพชร พลอย ทำให้อาชีพนี้ไม่มีในเมืองไทย”

บริษัทประกันภัยจะได้ค่าเบี้ยประกัน คนที่มีเพชรอยู่ในมือก็มี
 เครื่องการันตีมูลค่า เกิดการซื้อขายเปลี่ยนมือได้ง่ายกว่า

ตามตัวว่า เมื่อไทยมีกฎหมายแบบนี้ ก็อาจมีผลกระทบทางสังคมมาก
 คิดแบบชาวบ้านเพชรปลอม เพชรเทียมเกรดอาจจะมียาก

“ใครอยากรู้ว่าของจริง ของปลอมเป็นเรื่องหนึ่ง แต่ถ้าจะให้รู้ว่ามีมูลค่า
 ราคาสมเหตุสมผลหรือเปล่านั้น ก็ยากขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง”

ปัจจุบัน มีเว็บไซต์เปิดเผยแพร่ราคาซื้อขายเพชรทุกเกรดในระดับนานาชาติ
 ชื่อว่า www.toow.com แต่เปิดราคาซื้อขายให้โปร่งใส ตลาดเพชรเมืองไทย

จะขึ้นตัว จะต้องมีมีการปรับราคากันยกใหญ่ เพื่อเป็นมาตรฐานเดียวกันเหมือน
 ตลาดเพชรทั่วโลก

โสภณ ตีกรีกต่อเพชร ในฐานะเจ้าของเว็บไซด์ บอกว่า ในอนาคตจะ
 เปิดประเมินราคาคับการดูของจริง เพื่อให้ผู้บริโภคทราบราคาเพชรในเมืองกัน

สิ่งที่จะเกิดขึ้น จะทำให้ผู้ซื้อทราบราคา ผู้ขายขายแพงเกินจริง
 หรือเปล่า เอาเปรียบลูกค้าน้อยแค่ไหน

โดยมาก ถ้าตั้งใจซื้อเพชร เข้าไปในร้าน คำถามแรกก็มักจะมีคำว่า
 “เพชรกะรัตเท่าไร?” คนขายก็ถามกลับมว่า...“เอาเกรดไหน...” “คนซื้อก็
 บอกว่าไม่รู้...”

นี่คือธรรมชาติ ถ้าคนขายมีคุณธรรมและมีความรู้ ก็จะอธิบายให้ฟังได้
 แต่ความเป็นจริงในวงการเพชร นักอัญมณีมีปัญหามาตั้งแต่เมื่อแรก ก่อนที่เพชร
 จะเข้าร้าน และเจ้าของร้านไม่มีความรู้ ก็เป็นเรื่องยาก

ร้านเพชรต้องดูว่า...ซื้อเพชรแบบที่มีใบรับประกันมาหรือไม่
 แต่ส่วนใหญ่ที่ทำงาน ร้อยละ 99 ซื้อแบบไม่มีใบรับประกัน

หมายความว่า...โอกาสเสียที่จะผิดสี ผิดเกรด มีราคา ก็มีมาก

โสภณบอกว่า ปัญหาเหล่านี้มีทั่วโลก คนขายเพชรไม่มีความรู้เรื่องเพชร
 คนขายพลอยไม่มีความรู้เรื่องพลอย จนกันที่ลูกค้าชอบว่าสวย สู้ไหว แต่สูงเกิน
 จริงหรือไม่ไม่รู้

“ร้านรับมาแพง ก็ต้องขายแพง ราคาขึ้นอยู่กับคนขายมือแรก
 จะอ้พราคามากน้อยแค่ไหน อ้พราคาก็คืออ้พเกรดเพชร...น้ำ 97 บอก
 ว่าเป็นน้ำ 98 ส่วนต่างเท่าไร? คำไรเท่าไร?”

เกรดเพชร แยกย่อยออกไปอีกหลายประเภท เริ่มที่ F IF VVS VS S และยังมีย่อยไปอีก...
 เกรด F ไม่มีตำหนิเลย...สูงสุด แพงสุด ตัดมา IF ตำหนิภายในไม่มี
 ระดับ VVS ย่อมาจากเวรี่เวรี่ๆ มีตำหนิภายในน้อยมากๆๆๆ มองด้วย
 กล้องส่องเพชรไม่รู้อ

“เกรดย่อยขึ้นชื่ออย่างเมื่อเยาว์แต่คนไทยง ฝรั่งถึง มองดูแล้วเหมือน
 เป็นเรื่องตลก แต่เป็นเรื่องจริง นักอัญมณีถึงจะเชี่ยวชาญแต่ไหน การแยกเกรด
 ใกล้เคียงกันขนาดนี้ก็ดูยาก...คนทั่วไปไม่ท้องฟูดถึง หมอลดสิทธิ์ที่จะรู้”

ทั้งสี ทั้งเกรด คนขายมือแรกอ้พให้ทั้งนั้น ราคาเฉลี่ยต่างกันระดับ
 ขึ้นละ 20 เปอร์เซ็นต์

เพชรที่ไม่มีใบรับรอง ถ้าขายแบบอ้พเกรด อ้พสี ตามตารางราคาเพชร
 ถ้าเปลี่ยนแปลงก็เปลี่ยน...เกรดเปลี่ยนแปลงก็เปลี่ยน

“เพชรถ้ามีสีออกเหลืองๆ ราคาจะถูก สีเหลืองไปจนถึงสีขาวจืด
 ได้ตามลำดับจาก D-Z...สีจะเหลืองมาก D สีจะขาวใสไร้ตำหนิ”

เอาแค่สี D...E...F มองด้วยตาเปล่า ไม่เห็นถึงความต่างว่าราคาต่างกันอย่างไร
 โสภณยกตัวอย่าง เพชร 3 เม็ด ที่มีสีฟ้าสวยสุกๆมาๆ จะเห็นว่ามีใน
 โสภณว่า...ได้ก็แค่เมื่อมีสีที่ใสกว่ามาเทียบ ความต่างที่ว่านี่มองด้วยตาเปล่าไม่มี
 ทางเห็น แม้แต่ผู้เชี่ยวชาญจากสายตานักอัญมณี ก็ยังพิสูจน์ได้ยาก

ในแล็บ จะมีการทดสอบที่โดนอยู่เพื่อให้เห็นสีที่ชัดเจน

เพชร 3 เม็ด เกรด D...E...F ราคาต่างกันลงมาระดับละ 10-20
 เปอร์เซ็นต์ ถ้าเพชรราคา 10 ล้านบาท ก็ขายไป 2 ล้านบาท

ปกติคนมีเงินยอมซื้อแต่ของดีๆ ของแท้ๆ ไม่ได้คิดจะซื้อของปลอม
 มาเพื่อใส่ให้ดูเหมือนของจริง เพียงแต่ว่า การซื้อเพชรแท้จากใครสักคน
 ที่นำซื้ออ้พนั้นเป็นเรื่องง่าย แต่จะซื้อให้ตรงเกรดกับราคาที่ย่ำไปหรือ
 ไม่นั้นเป็นเรื่องยาก

โสภณ นักส่องเพชรที่กล้าออกมาเปิดเผยความจริงในวงการเพชร ทั้งที่ว่า
 “ทางเบื้องที่ตีที่สุดสำหรับคนที่ตัดสินใจซื้อเพชร ต้องซื้อเพชร
 ที่มีใบรับรองจากแล็บ จะเม็ดเล็ก 20 สตางค์...30 สตางค์ของ 1 กะรัต
 หรือขนาดเท่าหัวไม้ขีดไฟ ๗ วันนั้น แล็บก็ออกใบรับรองให้ได้ทั้งหมด”